

[Margrete Auken]

klemme, hvis han skal sige, at man ikke må nedlægge parkeringspladser, fordi det skader færdselssikkerheden. Den hænger altså ikke sammen!

Så vil jeg sige om forskningen: Det er ikke ret mange penge, vi har i nordisk regi. Jeg er ikke klar over, hvordan det ser ud med EF. Men det er da en ynke, hvis vi ikke også satser noget ordentligt på det selv. Jeg kan forstå på ministeren, at jeg egentlig slet ikke har lov til at udtale mig om noget som helst med udgifter og indtægter på statsbudgettet, fordi vi stemte imod finansloven. Jeg agter ikke at bøje mig for det. Vi har faktisk hele tiden ment, at der burde sættes flere midler af til øget overvågning såvel som til øget forskning, og jeg tror, at jeg også her vil bede justitsministeren tænke konsekvensen af sine argumenter igennem. Det kunne blive kønt, hvis man slet ikke kunne diskutere penge, fordi man havde stemt imod finansloven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 150:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Dommeres habilitet, SSP-samarbejdet og advokatselskaber m.v.).

Af justitsministeren (Engell).
(Fremsat 17/1 90).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

Af rent bureaukratiske grunde skal jeg i de følgende fem minutter redegøre for Socialde-

mokratiets holdning til fire meget forskellige emner, hvoraf nogle stykker endog er særdeles principielle.

Det drejer sig om spørgsmål om dommeres habilitet, spørgsmål om tavshedspligt i SSP-samarbejdet, spørgsmål om adgang til dannelsen af advokatselskaber og bistand til hørehandicappede i forbindelse med domstolsbehandling.

Jeg synes ikke, og det vil jeg godt sige som indledning, at det er en tilfredsstillende form at behandle så væsentlige spørgsmål på.

Spørgsmålet om dommeres habilitet har været drøftet ganske indgående i Folketinget i relation til retsplejelovens bestemmelser om retshåndhævelsesvaretaget. I forbindelse med den seneste ændring i 1987 af betingelserne for retshåndhævelsesvaretaget stillede Socialdemokratiet et ændringsforslag netop omhandlende dommeres habilitet. Ændringsforslaget blev vedtaget af et enigt Folketing, men nåede undervejs af blive forsøgt gjort til grin af den daværende justitsminister og den daværende konservative ordfører. Kun nødvendigt bøjede man sig for forslaget, som man så beskrev som et helt overflødig ændringsforslag.

Siden har vi fået bedømmelsen af Hauschildtsagen ved Menneskerettighedsdomstolen, hvor den tidligere retstilstand før vores ændringsforslag i forhold til dommeres habilitet blev anset for at være i strid med Menneskerettighedskonventionen. Dette har så fået, fornødt, den nuværende justitsminister til at foreslå en stramning af habilitetsbegrebet ud over det omtalte socialdemokratiske ændringsforslag. Det kan vi kun anerkende. Størst er som bekendt den, der overvinder sig selv.

Jeg skal ikke – som justitsministerens partifæller i 1987 søgte at gøre det over for Socialdemokratiet – mistænkeliggøre justitsministerens motiver ved at antyde, at der med forslaget nu rejses mistillid til den danske dommerstand. Det er selvfølgelig ikke det, det handler om nu, og det var heller ikke det, det handlede om i 1987. Men lad det være De Konservative en lære: Det er uklogt, og det er ubehageligt at pådutte andre upassende motiver. Man kan risikere at blive fanget i sit eget spind.

Lovforslagets andet afsnit omhandler SSP-samarbejdet og tavshedspligtsreglerne i forvaltningsloven. Det er overraskende, at justitsministeren har fundet frem til retsplejeloven i